

Realizacja obowiązku gminy w zakresie zapewnienia bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego nie jest uzależniona od odległości ośrodka do miejsca zamieszkania niepełnosprawnego dziecka. A zatem nie musi to być ośrodek najbliższy. Ponadto przepisy dotyczą wyłącznie publicznych placówek. Miernik "publiczny" w ogóle nie został użyty w omawiany przepisie, który wyłącznie wypowiada się o tym, że obowiązkiem gminy jest zapewnienie transportu do ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego.

Inaczej mówiąc, obowiązek zapewnienia dowozu niepełnosprawnego dziecka do ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, o którym mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 Prawo oświatowe nie jest obwarowany wymogiem publicznego charakteru tej placówki. W ocenie Sądu ratio legis powołanych przepisów sprowadza się do tego, aby dzieciom niepełnosprawnym zapewnić możliwość kształcenia stosownie do wymagań i zaleceń wskazanych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego w dedykowanych do tego ośrodkach rewalidacyjno-wychowawczych. Po stronie gminy zaś ustanowiono obowiązek organizacji dowozu do tych placówek, nie wprowadzając ani kryterium bliskości, ani kryterium publicznego charakteru ośrodka.

Uwzględniając ciężkie przypadki niepełnosprawności, jako nieuzasadnione należy potraktować obawy gminy, iż wybór rodziców zawsze padnie na ośrodek położony daleko i obowiązki gminy w zakresie transportu pod opieką będą w związku z tym szczególnie uciążliwe i kosztowne. Celowi konstytucyjnemu w postaci zapewnienia wsparcia rodzicom osoby niepełnosprawnej nie odpowiadałaby wykładnia ograniczająca prawa przyznane osobom niepełnosprawnym, najciężej dotkniętym przez los, a uzasadnioną potrzebą ochrony majątkowych interesów gminy.

Reasumując powyższe rozważania należy stwierdzić, że na gminie ciąży obowiązek zapewnienia uczniowi o określonym typie niepełnosprawności, w tym niepełnosprawności sprzężonej, bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do ośrodka umożliwiającego wypełnienie obowiązku szkolnego i obowiązku nauki. Przy tym nie musi to być ośrodek położony najbliżej, ani nie musi to być ośrodek publiczny. Wybór ośrodka nie stanowi uprawnienia gminy, lecz osób, do których należy podejmowanie decyzji w imieniu ucznia w wykonaniu konstytucyjnie gwarantowanego prawa do nauki i wyboru szkoły.

Wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 3 marca 2021 r., sygn. II SA/Po 853/20.

Źródło: [CBOSA](#)